

קג:

הנושא את האשה פרק שנים עשר כתובות

עין משפט
גין מצוה

כה א ב מ"י פ"ג מהל'
אכל הלכה י פתח
עשן דרמנן ב טושי"ע י"ד
סימן ע"ג סוף כ:
ב ב ד ה מ"י פ"ד מהל'
פ"ג מהקדש הלכה ב
ו פתח מהלכות מלכות הלכה
ז פתח עשן קטו טושי"ע
י"ד סימן רמז סוף י"ח
וסימן רמז סוף כ"ג
כ"ה"ה:
כז א מ"י פ"ט מהלכות
שנת הלכה י פתח
לפ"ן סה טושי"ע א"ח
סימן ע"ג סוף כ:
כח ז מ"י פ"ד מהלכות
ת"מ הלכה ה טושי"ע
י"ד סימן רמז סוף י"ח:

מוזמן לחיי העולם הבא. מימה והלא כל ישראל יש להם חלק
לעוה"ב ופירש הרב ר' מאיר כל היכל דלמך מוזמן לחיי
העולם הבא היינו כלל דין וכלל יסורין: אורחו היום שפת רבי
בשלה קדושה. שהיו קורין אותו רבינו הקדוש יוהא דמניא בשליה
קוטה (דף מט.) משמת ר' בטלה ענה
וראה י"ל קדושה בכלל והרב רבי חיים
הכן היה אומר אילמלי הייתי כשנפטר
ר"ת הייתי מטמא לו דהאי בטלה
קדושה דקאמר הכא היינו קדושה
כסוה וכן מוכח מדקאמר אותו היום
משמע אותו היום דוקא ומו לא ובהדיא
אמר זירושלמי דמס' נרבות כ"פ מי
שמתו דכשמת רבי אמרו אין כהונה
היום ואין נראה לרבי דכמזומה לרבי
דהתם מיידי ענומאה נית הפרס
דרננן אכל טומאה דאורייתא לא:
ומנח

והושיבו ישיבה לאחר שלשים יום שמעון
בני חכם גמליאל בני נשיא חנינא בר המא
ישב בראש: אל תספרוני בעירות: סבור
מינה משום טרחא הוא דקאמר כיון דחזי
דקספדי בכרכים וקאחו כולי עלמא אמרו
שמע מינה משום יקרא הוא דקאמר והושיבו
ישיבה לאחר שלשים יום דלא עדיפנא ממושה
רבינו דכתיב ויבכו בני ישראל את משה
בערבות מואב שלשים יום תלתין יומין
ספרין ביממא ויליאי מכאן ואילך ספרו
ביממא וגרסי בליליא או ספרו בליליא וגרסי
ביממא ע"ד דספדי תריסר ירחי שהא ההוא יומא דאשכבתיה דרבי נפקא בת
קלא ואמרה כל דהוה באשכבתיה דרבי מוזמן הוא לחיי העוה"ב ההוא כובם
כל יומא הוה אתי קמיה ההוא יומא לא אתא כיון דשמע הכי סליק לאיגרא
ונפל לארעא ומית יצתה בת קול ואמרה אף ההוא כובם מוזמן הוא לחיי
העולם הבא: שמעון בני חכם: מאי קאמר הכי קאמר דאע"פ ששמעון בני
חכם גמליאל בני נשיא אמר לוי צריכא למימר אמר רבי שמעון בר רבי
צריכא לך ולמטעמך מאי קשיא ליה הא קרא קאמר דאית הממלכה נתן
ליהורם כי הוא הבכור וההוא ממלא מקום אבותיו הוה ורבן גמליאל אינו
ממלא מקום אבותיו הוה ורבי מאי טעמא עבד הכי נתי דאינו ממלא מקום
אבותיו בחכמה דבראת טמא ממלא מקום אבותיו הוה: חנינא בר המא ישב
בראש לא קיבל רבי חנינא שהיה ר' אפס גדול ממנו שתי שנים ומחצה יתיב
רבי אפס ברישא ויתיב רבי חנינא אבראי ואחא לוי ויתיב גביה נח נפשיה
דרבי אפס ויתיב רבי חנינא ברישא ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה
וקאתא לכבל והיינו דאמרו ליה לרב ב: גברא רבה אקלע לנהרדעא ומטלע
ודריש כליא ישרי אמר שמע מינה נח נפשיה דרבי אפס ויתיב רבי חנינא
ברישא ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה וקאתא ואימא רבי חנינא נח
נפשיה ור' אפס כדריתיב יתיב ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה וקאתא
איבעית אימא לוי לר' אפס מוכף הוה כיוף ליה ואי בעית אימא כיון דאמר ר'
חנינא בר המא ישב בראש לא סגי דלא מליך דכתיב בהו בצדיקים ותגור
אומר יקם לך והא הוה ר' חייא נח נפשיה והאמר ר' חייא אני ראיתי קברו
של רבי והורדתי עליו דמעות איפוך והאמר רבי חייא אותו היום שמת רבי
בטלה קדושה איפוך והתניא כשחלה רבי נכנס ר' חייא אצלו ומצאו שהוא
בוכה אמר לו רבי מפני מה אתה בוכה והתניא מת מתוך השחוק סימן יפה לו
מתוך הבכי סימן רע לו פניו למעלה סימן יפה לו פניו למטה סימן רע לו
פניו כלפי העם סימן יפה לו כלפי הכותל סימן רע לו פניו ירוקן סימן רע לו
פניו צהובין ואדומים סימן יפה לו מת בע"ש סימן יפה לו במו"ש סימן רע לו
מת בערב ויהכ"פ סימן רע לו במוצאי יוה"כ סימן יפה לו מת מחולי מעיים

הוא ופירש הרב ר' מאיר כל היכל דלמך מוזמן לחיי
העולם הבא היינו כלל דין וכלל יסורין: אורחו היום שפת רבי
בשלה קדושה. שהיו קורין אותו רבינו הקדוש יוהא דמניא בשליה
קוטה (דף מט.) משמת ר' בטלה ענה
וראה י"ל קדושה בכלל והרב רבי חיים
הכן היה אומר אילמלי הייתי כשנפטר
ר"ת הייתי מטמא לו דהאי בטלה
קדושה דקאמר הכא היינו קדושה
כסוה וכן מוכח מדקאמר אותו היום
משמע אותו היום דוקא ומו לא ובהדיא
אמר זירושלמי דמס' נרבות כ"פ מי
שמתו דכשמת רבי אמרו אין כהונה
היום ואין נראה לרבי דכמזומה לרבי
דהתם מיידי ענומאה נית הפרס
דרננן אכל טומאה דאורייתא לא:
ומנח

מסורת הש"ס

(6 שנת 2007) (3) (אדר"ג)
מק קה"ג (2) (שנת 2007)
(7) ופ"י (למח סיבת
לפולס לא חסידות) (8) כ"מ
פ"ה: (1) וס' נרבות כ"מ
עין עשן ע"ד דס' כ"ג
(1) (מסכת ד"ג) (ח) סנהדרין
(כ"ג) (פ) ע"י (למח סיבת
רבי נחמיה שפירס היה,
(1) (שנת 2007):

תורה אור השאל

- 1. ויבכו בני ישראל את
משה בערבות מואב
שלשים יום ותמו ימי
כ"ג אבל משה:
דברים ל"ד ח
2. וימן לרוב אביהם
מחנות רבות לבסוף
ולקרב ולמנוחת עם ע"י
מצרות ביהודה ואת
הממלכה נתן ליהורם כי
הוא הבכור:
דברי הימים ב כ"ג ג
3. ותגור אומר וקם לך
ועל דרביך נח אור:
איוב כ"ב כח
4. נבזה בעיניו ומנאס
ואת יראי י' יבד נשבע
לקרע ולא ימה:
תהלים ט"ז ד
5. צדק צדק תרדף
למען תחיה וירשת את
הארץ אשר י' אלהיך
נתן לך: דברים ט"ו כ

גיליון הש"ס

גם בבדיה רואה ת"ת.
ניקוט מלכות ב' א' סי'
כ"ד א"ת' מ"ג ד"ג אלוסי
מ"ת וס' אלוסי ז"ל סמיה
למ' המל' לפי עששה ותי'
וכסיה דואה כ"א לניקוט
היה מנפסן ומתקן
ימתקן:

ביממא ע"ד דספדי תריסר ירחי שהא ההוא יומא דאשכבתיה דרבי נפקא בת
קלא ואמרה כל דהוה באשכבתיה דרבי מוזמן הוא לחיי העוה"ב ההוא כובם
כל יומא הוה אתי קמיה ההוא יומא לא אתא כיון דשמע הכי סליק לאיגרא
ונפל לארעא ומית יצתה בת קול ואמרה אף ההוא כובם מוזמן הוא לחיי
העולם הבא: שמעון בני חכם: מאי קאמר הכי קאמר דאע"פ ששמעון בני
חכם גמליאל בני נשיא אמר לוי צריכא למימר אמר רבי שמעון בר רבי
צריכא לך ולמטעמך מאי קשיא ליה הא קרא קאמר דאית הממלכה נתן
ליהורם כי הוא הבכור וההוא ממלא מקום אבותיו הוה ורבן גמליאל אינו
ממלא מקום אבותיו הוה ורבי מאי טעמא עבד הכי נתי דאינו ממלא מקום
אבותיו בחכמה דבראת טמא ממלא מקום אבותיו הוה: חנינא בר המא ישב
בראש לא קיבל רבי חנינא שהיה ר' אפס גדול ממנו שתי שנים ומחצה יתיב
רבי אפס ברישא ויתיב רבי חנינא אבראי ואחא לוי ויתיב גביה נח נפשיה
דרבי אפס ויתיב רבי חנינא ברישא ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה
וקאתא לכבל והיינו דאמרו ליה לרב ב: גברא רבה אקלע לנהרדעא ומטלע
ודריש כליא ישרי אמר שמע מינה נח נפשיה דרבי אפס ויתיב רבי חנינא
ברישא ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה וקאתא ואימא רבי חנינא נח
נפשיה ור' אפס כדריתיב יתיב ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה וקאתא
איבעית אימא לוי לר' אפס מוכף הוה כיוף ליה ואי בעית אימא כיון דאמר ר'
חנינא בר המא ישב בראש לא סגי דלא מליך דכתיב בהו בצדיקים ותגור
אומר יקם לך והא הוה ר' חייא נח נפשיה והאמר ר' חייא אני ראיתי קברו
של רבי והורדתי עליו דמעות איפוך והאמר רבי חייא אותו היום שמת רבי
בטלה קדושה איפוך והתניא כשחלה רבי נכנס ר' חייא אצלו ומצאו שהוא
בוכה אמר לו רבי מפני מה אתה בוכה והתניא מת מתוך השחוק סימן יפה לו
מתוך הבכי סימן רע לו פניו למעלה סימן יפה לו פניו למטה סימן רע לו
פניו כלפי העם סימן יפה לו כלפי הכותל סימן רע לו פניו ירוקן סימן רע לו
פניו צהובין ואדומים סימן יפה לו מת בע"ש סימן יפה לו במו"ש סימן רע לו
מת בערב ויהכ"פ סימן רע לו במוצאי יוה"כ סימן יפה לו מת מחולי מעיים

סימן יפה לו במוצאי יוה"כ סימן יפה לו מת מחולי מעיים
איפוך ואיבעית אימא לילעולם לא תיפוך ר' חייא עסוק במצות הוה ורבי סבר לא אפגריה והיינו דרבי הוה מינצו
ר' חנינא ור' חייא א"ל ר' חנינא לר' חייא כהדי דידי מינצת דאם חס ושלוש נשתכחה תורה מישראל מהדרנא
ליה מפלפולי א"ל ר' חייא אנא עבדי דלא משתכחה תורה מישראל דאיתנא ושידינא ומגדלנא
נישבי וצדינא טוביא ומאכילנא בישרא ליתמי ואריכנא מגילתא ממשכי דמביא וסליקנא למתא דלית בה
מקרי דרדקי וכתיבנא חמשא חומשי לחמשא יגוקי ומתנינא שיתא סידרי לשייתא יגוקי לכל חד וחד אמרי
ליה אתני סידרך לחברך והיינו דאמר רבי כמה גדולים מעשה חייא א"ל ר"ש ב"ר אפילו מוכך א"ל אין
א"ל רבי ישמעאל ברבי יוסי אפילו מאבא א"ל חס ושלוש לא תהא כזאת בישראל אמר להן לבני אמי
צריך נכנס ר' שמעון אצלו מסר לו סדרי חכמה אמר להן לבני גדול אני צריך נכנס רבן גמליאל אצלו ומסר
לו סדרי נשיאות אמר לו בני נהוג נשיאותך ב'רמס' יזרוק מרה בתלמידים איני והא כתיב ואת יראי ה'
יכבד ואמר מר זוה יהושפט מלך יהודה כשהיה רואה תלמיד חכם היה עומד מכסאו ומחבקו ומנשקו וקורא
לו רבי רבי מרי לא קשיא הא בצנינא הא בפרהסיא תניא רבי מוטל בצפורי ומקום מוכן לו בבית שערים
והתניא צדק צדק תרדף אחר ר' לבית שערים י"ר בבית שערים הוה אלא כיון דחלש אמטויה לציפורי
דמדליא